



## **ACTA DE L'AUDIÈNCIA PÚBLICA DE L'ESTAT DEL DISTRICTE**

### **Identificació de la sessió**

Núm. 3

Data: 11 de juliol de 2022

Caràcter: ordinari

Horari: de 18.05 h a 20.30 h

Lloc: Saló de Plens i plataforma virtual

### **Assistents**

#### **Regidora-presidenta del Districte**

Ima. Sra. Neus Munté i Fernández

#### **Regidor del Districte**

Im. Sr. Marc Serra Solé

#### **Consellers i conselleres membres de la Mesa**

Sra. Carolina López Garcia (GMBComú)

Sra. Marina Berruezo Palencia (GMBComú)

Sra. Esther Pérez Sorribas (GMBComú)

Sr. Xavier Farré Perisé (GMBComú)

Sra. Ana Trapero Salvador (GMBComú)

Sr. Jaume Gaixas Querol (GMBComú)

Sr. Albert Deusedes Perelló (GMPSC)

Sra. Àngels Boix Junyent (GMPSC)

Sr. Eudósio Gutiérrez García (GMPSC)

Sra. Maria Isabel Sánchez Loran (GMPSC)

#### **Gerenta del Districte**

Sra. Aida Guillén Lanzarote

#### **Secretari de la Mesa**

Sr. Juan Carlos Parejo Perogil

També hi són presents:

#### **Consellers i conselleres del Districte**

Sr. Josep Joaquim Pérez Calvo (GMERC)

Sr. Antonio Lázaro Martínez Carmona (GMERC)

Sr. Saoka Kingolo Luzolo (GMERC)

Sra. Ling Ling Masferrer Lletjós (GMERC)

Sra. Georgina Lázaro Fontanet (GMJxCat)

Sr. Miguel Martínez Velasco (GMValents)



## Desenvolupament de la sessió

La **presidenta** demana disculpes pel petit retard a l'hora de començar i dona la benvinguda a l'Audiència Pública als veïns i veïnes i als representants d'entitats, que estan presents al Saló de Plens, i també als que la segueixen per via telemàtica.

Recorda que la sessió és enregistrada i emesa en directe pel canal de YouTube de l'Ajuntament, i gravada a la web del Districte, de manera que tothom pot expressar prèviament la seva voluntat de privacitat respecte a aquest enregistrament.

### 1. Aprovació de l'acta de la sessió anterior, del 24 de maig de 2022

La **presidenta** diu que l'Audiència s'inicia, com és habitual, amb l'aprovació de l'acta de la sessió anterior, del 24 de maig de 2022, l'esborrany de la qual és a la web del Districte. Dona la paraula a la senyora Balduque per pronunciar-se sobre l'acta.

La senyora **Josefa Balduque Astúa** diu que l'acta l'aprova tota i que quan li toqui el torn d'intervenir ja farà comentaris.

### 2. Torn obert de paraules

La **presidenta** explica que hi ha moltes intervencions previstes i que les agruparan de cinc en cinc per agilitar la sessió, prioritzant les persones presents. Demana concisió en les intervencions perquè tothom tingui temps d'intervenir.

Dona la paraula, en primer lloc, al senyor Molina.

El senyor **Juan Antonio Molina López**, en nom de l'Associació de Tennis de Taula de la Marina, promet que serà breu perquè el que dirà és només una continuació. Afirmar que en totes les gestions que han fet per crear el Tennis de Taula la Marina li fa l'efecte que el Districte no ha entès encara què volen. Assegura que els han dit que ja han arreglat la qüestió de les taules, però que això no està arreglat, tret, potser, d'una de Sant Cristòfol, perquè el senyor Joan Llagostera n'ha pagat la reparació de la seva butxaca. Recorda que el seu objectiu –i ho repeteix per veure si aquesta vegada queda més clar– és aconseguir un lloc cobert, perquè aquest esport, si es vol fer en unes mínimes condicions, s'ha de practicar en cobert. Remarca que els propòsits que van plantejar ni tan sols eren per a ells exclusivament, perquè intenten que nois i noies joves, i dones, s'afegeixin a aquest esport, que és molt saludable. Fa avinent que hi ha informació sobre el tema en molts llocs. Recorda que al Consell de Barri ja va donar documentació al regidor, i li consta que ha fet alguna cosa, perquè s'ha posat en contacte amb ells el Districte, però es queixa que no acaba d'arrencar. Proposen, fins i tot, si hi ha problemes pel fet que són una associació, que els constitueixin com una secció del poliesportiu de la Seat, que han trobat que és un lloc amb una capacitat considerable, amb uns habitatges perfectes per poder desar-hi les taules plegades.

Li sap greu que el que diu es pugui interpretar com a punyent i, per assuaujar-ho, relata com avui mateix, després de jugar, han rebut una trucada del Districte que els convida a tenir una reunió el dia 14 vinent a les onze del matí, suposa que amb el conseller d'Esports, i confia que es pugui fer un pas endavant. Però vol que sigui palès que el seu objectiu és el que ha dit, de trobar un lloc cobert. I s'ofereixen, perquè tenen temps –i assegura que el senyor Llagostera és



un mestre d'aquest esport que ja normalment els dona lliçons a ells–, a facilitar l'entrada de jovent i de dones en aquest esport, i a promocionar-lo de manera que es puguin fer campionats interbarris.

La senyora **Josefa Balduque Astúa** recorda que és membre de la Comissió de Seguiment del barri de la Font de la Guatlla, tant si agrada com si no.

Dona les gràcies a la presidenta pel comentari que apareix a l'acta sobre l'exconsellera Núria Izquierdo, que fa poc que els havia deixat. Considera que és un comentari molt elegant.

Creu que tota l'acta és legal, i explica que ha de portar una sèrie de coses al Síndic de Greuges, però que el cap de gabinet del síndic comença les vacances aquesta setmana i no s'hi incorporarà fins a l'agost –i tampoc la persona que porta el registre–, de manera que han quedat que els ho portaria tot el dia 1.

Vol fer una pregunta, perquè no entén com és que ella no és a la presidència de la mesa, sinó en un racó, quan les audiències públiques les presideixen la presidenta, el vicepresident, el regidor, la gerenta i el secretari. Recorda que a l'última Audiència ella tampoc era a la presidència i, en canvi, surt a l'acta, cosa que no entén.

Relata que ha rebut la informació de les obres dels FGC.

Com ja ha comentat privadament, diu que dimecres ho registrarà tot, de l'Audiència Pública, perquè l'assessora de la presidenta ho reculli al Districte, amb la relació de tota la documentació que s'aportarà. Diu que també posarà un burofax a la gerenta i a Finques Hostafrancs, sobre unes obres; documentació sobre Neteja, si hi ha cap tècnic del Districte responsable de Neteja; sobre Parcs i Jardins, el mateix. Afirmar que de tota aquesta documentació no val la pena parlar-ne ara –i creu que s'explica prou bé– perquè, com que no pot portar documentació a l'Audiència, ho registrarà tot dimecres.

La senyora **Rosa Mas Martí**, en nom de l'Equip de Foc de la Unió d'Entitats de la Marina, declara que, en el marc de la Festa Major, volien fer la foguera i es van trobar que, després de demanar una sèrie de permisos i complir tots aquells requisits, poques hores abans, el mateix dia 23 de juny, van rebre una ordre verbal de prohibició a través de la tècnica del Districte, la senyora Lúcia Pérez. Exposa que després van poder comprovar que la prohibició havia estat una mica arbitrària.

Exposa que, a través d'Òmnium Cultural, van fer una petició d'explicacions a la senyora Pérez, per manifestar el seu enuig i la seva decepció, i que ella es va excusar reconeixent que la petició no havia arribat amb prou temps. Pregunta, doncs, amb quin termini s'ha de demanar això, perquè, continua dient, l'endemà van tenir la sorpresa que, al mateix lloc on havien demanat permís per ubicar la foguera, s'hi van fer focs per a unes paelles. Diu que a la carta que esmenta, la mateixa senyora Pérez reconeix que l'autorització és discrecional, però ells troben que, més que discrecional, va ser arbitrària, perquè a tots els districtes de Barcelona, i també a la mateixa Font de la Guatlla, i al veí Poblenou, es va fer l'encesa de la foguera. Conclou que quan la senyora Pérez els deia que continuarien treballant per millorar els processos de tramitació, per evitar situacions similars, aquesta afirmació implica un reconeixement de la imperfecció en el procés actual. Volen precisar també una altra cosa, perquè la senyora Pérez els diu que l'activitat va concloure amb èxit, atès que es va poder encendre el gresol. Però considera que això és una interpretació personal seva que en realitat és errònia, perquè per a ells no va ser un èxit.



Admet que sí que van trobar molt encertada la proposta que els set mesos vinents es fessin unes jornades específiques, amb diverses entitats que fan activitats culturals al barri, per clarificar els procediments per a l'autorització de l'ús de l'espai públic, perquè creu que a vegades potser el que passa és que falta informació a les entitats.

La senyora **Lídia Mirete Guerrero** celebra la possibilitat de participar en l'Audiència, per poder transmetre públicament al regidor un assumpte que ja coneix. Diu que parla en nom dels veïns del carrer Chopin i que, a part de tots els problemes que hi ha a la Font de la Guatlla, ara n'hi ha un de principal, segons li ha reconegut la Guàrdia Urbana, que és una ocupació de locals no per gent que ho necessita, sinó per una màfia. Assegura que aquesta màfia, l'últim any, ha causat incendis i que hi han hagut d'anar els Bombers dues vegades, que han hagut d'atendre veïns mèdicament i que fins i tot els Bombers els han suggerit que posessin alarmes de fums per tenir temps de sortir i no morir cremats. Demana si s'arribarà a un «Tetuan 2», referint-se a aquella situació que es va produir a la plaça de Tetuan, amb conseqüències greus. Denuncia que els ocupants aquests també intimiden la gent que, com ella, fa trenta-set anys que viuen a l'escala i que s'han fet grans allà; que els impedeixen entrar i fins i tot han agafat un nen de deu anys, amb el lògic espant del noi, per, a través seu, forçar l'entrada i connectar-se a la llum, perquè ells no en tenen. Explica que els amenacen –l'altre dia, a la seva cunyada mateix–, que allà consumeixen no sols begudes, que s'hi aturen cotxes molt potents amb gent que entra al local i se'n va corrents. Expressa que ella no pot estar tot el dia pendent de si passa o no passa res. També conta que el seu home, malalt i a més de 38 °C de febre, va haver de trucar de nou a la Guàrdia Urbana per les baralles, el soroll, la música... Es queixa que no és una cosa que faci lleig i prou, sinó que és perillosa. Per això la Guàrdia Urbana els ha dit que era el conflicte més gros de la Font de la Guatlla en aquest moment.

Demana al regidor, que sap que coneix el problema i que els ha fet arribar que «estan sobre l'assumpte», què vol dir exactament això i quan podran dormir tranquils; i quan podrà anar la seva neta de setze anys a les deu de la nit a casa seva, que ara no s'hi atreveix i viu al costat. Es pregunta què han de fer, que hi ha moltes coses que no li agraden –pixarades, etc.–, però que això ja no és que sigui bonic o lleig, sinó que va més enllà, i voldria saber si tindran resposta a aquest assumpte i si els pot dir res.

La senyora **Lídia Mirete Guerrero** aclareix que la intervenció del senyor **Francisco Manuel Romero Cadena** era sobre el mateix tema i que potser ja no farà falta.

El **regidor** apunta que li ha quedat molt clar quin era el problema.

El senyor **Ferran Gómez Martín** aclareix que era sobre el mateix punt, que ja s'ha explicat prou.

La senyora **M. Mercedes Cabrera Gual** avança que vol exposar dues qüestions diferents, que ha presentat per separat, la primera sobre el carrer Antoni Capmany, cantonada Begur i Badal. Descriu la zona com a recòndita, i suposa que les persones que hi van a fer la neteja no saben exactament si allò és Begur o és Badal, i si els toca o no els toca, perquè denuncia que allò està molt brut, com també el carrer de la Riera de Tena. Creu que potser és perquè allò no pertany ni a Antoni de Capmany, ni a la Riera, ni enlloc. Assegura que el carreró de les Ànimes, que també està mig amagat i és una zona difícil, està més net que el seu carrer.

Afegeix que tampoc està senyalitzada l'entrada del metro per la banda de Tinent Flomesta, i que això implica que els veïns s'hagin de dedicar contínuament a indicar on és aquesta entrada.



La seva segona intervenció és sobre el que considera discriminació dels veïns de la carretera de Sants-Badal cap avall respecte als veïns de la rambla del Brasil, que els arreglen els jardinets, encara que sigui amb retard. Es queixa que a ells, en canvi, no els han arreglat, no els han posat baranetes als parterres. Ja no demana que hi plantin gespa, però sí que almenys hi hagi una miqueta d'igualtat amb els altres, en aquest aspecte de la jardineria.

La **presidenta** li agraeix les propostes i dona la paraula al regidor per respondre a aquest primer bloc.

El **regidor** avança que mirarà de fer les respostes tan àgils i precises com sigui possible, perquè veu que hi ha molta gent a l'Audiència.

Al senyor Molina li recorda que aquesta qüestió l'han discutit tant en la trobada que hi va haver amb l'alcaldeessa al barri de la Marina, fa cosa d'un mes, com en el Consell de Barri, fa cap a quinze dies. Demana que s'entengui que en un mes no s'hi ha pogut avançar gaire, però celebra que ja hi hagi una reunió programada, per al 14 de juliol, amb el tècnic responsable de l'àrea d'Esports. Creu que la petició que fan és raonable, però precisa que també és bastant nova, perquè fins ara la gent que jugava a tennis de taula hi jugava a les taules que hi ha als diversos parcs i jardins. Recorda que els van recomanar que es constituïssin en entitat, li consta que ho estan fent i creu que això és important. Diu que ara hauran de veure si, de tots els equipaments que hi ha a la Marina, n'hi ha algun on sigui possible que hi puguin fer aquesta activitat, com a club esportiu, de la mateixa manera com altres clubs que també fan les activitats sota cobert.

Creu que el procés requerirà molt diàleg i paciència, perquè no els donaran una resposta ràpida. Els avisa que tècnicament s'ha de mirar, perquè ja saben que, als equipaments que tenen –La Bàscula, els locals de Química, el poliesportiu–, les entitats que els fan servir ja fa molts anys que n'organitzen l'ús, amb moltes reunions, amb planificació, i la majoria estan ocupats moltes hores. Examinaran si en algun d'aquests locals es pot fer un forat en la graella perquè hi puguin anar ells. Coincideix que el tennis de taula és un esport saludable, fantàstic, i celebra que tinguin aquesta afició de jugar-hi en llocs coberts i que es vulguin constituir en club esportiu. Torna a demanar-los paciència mentre se segueix tot el circuit. Espera que la reunió que faran vagi bé i que, de cara a setembre, es pugui continuar fent el seguiment de la qüestió. Els promet que n'aniran parlant.

A la senyora Balduque li respon que han pres nota, com sempre, de totes les seves consideracions. En comprovar que no hi és, però, prioritzarà les respostes als veïns que s'han quedat a esperar-les.

Responent a la senyora Mas, exposa que la Flama del Canigó arriba a diversos punts de la ciutat i que a tot arreu es va poder fer l'encesa de la foguera amb normalitat, excepte al barri de la Marina. Reconeix que la sol·licitud va arribar amb prou antelació, un mes abans –una mica just, però suficient–. Ara bé, explica que hi va haver canvis d'ubicació, per recomanació dels Bombers, fins a tres vegades, i que el que va passar –vol ser transparent en aquest punt– és que l'informe dels Bombers del tercer lloc que es va proposar no va arribar a temps, i per això no es va poder tramitar l'autorització. Considera que si, en comptes d'un mes abans, s'hagués demanat un mes i mig o dos mesos abans, això no hauria passat. Ho diu a efectes de l'any vinent, que espera que ho facin més bé tots. Assegura que la seva voluntat, com a Govern del Districte, és que la Flama del Canigó es pugui celebrar amb molta gent, però també amb mesures de seguretat, i que és per aquest motiu que els informes dels Bombers són preceptius. Lamenta el que ha passat, i en demana disculpes, perquè en aquest cas, a causa dels canvis



d'ubicació consecutius que hi va haver, no va poder arribar a temps l'informe. Garanteix que la raó només és aquesta.

Pel que fa a les protestes de la senyora Mirete i dels senyors Romero i Gómez, admet que coneixia aquesta situació, tot i que li consta que és bastant recent. S'admira que siguin dos anys i demana si la problemàtica no és més recent. Assegura que a ell les queixes li han arribat últimament. Informa que els Serveis de Prevenció hi treballen, i vol fer una mica de pedagogia. Creu que la senyora Mirete ho ha explicat molt bé: que això era una ocupació il·legal d'un local per persones que, en aquest cas, tot apunta que formen part d'una màfia. Descriu el circuit per desallotjar aquest tipus d'ocupacions, que és diferent si el local és de titularitat pública –que, en aquest cas, l'Ajuntament és part i pot anar ràpidament a desallotjar, si hi ha un problema de seguretat o de convivència– o si és privat, que llavors l'Ajuntament no pot exercir cap acció, segons la llei. Detalla que qui ha d'iniciar l'acció de denúncia i hi està legitimat és la propietat.

Li consta que la tècnica de Prevenció s'ha posat en contacte diverses vegades amb persones que, segons diuen, representen la propietat, i que semblava que la propietat no estava gaire disposada a actuar, perquè no viu a Barcelona i volia treure's aquest local de sobre. Li han fet notar que hi tenia obligacions, encara que no en volgués saber res, i que si hi havia una dificultat de convivència, o fins i tot de seguretat, per aquesta ocupació, se n'havia de fer càrrec. Li consta que, després d'aquestes trucades, ara ja hi ha denúncia. Admet que, com a Ajuntament, el que poden fer, a través de la propietat, amb els Mossos d'Esquadra i la Guàrdia Urbana, és fer un seguiment del procediment judicial. Però vol que sàpiguen que no poden enviar la Guàrdia Urbana a desallotjar si no hi ha una ordre judicial, i és això el que ara necessiten. I reitera que qui ha de demanar i aconseguir aquesta ordre judicial és el propietari. Proposa que, en aquest cas, els veïns, el Districte, els Mossos d'Esquadra i la Guàrdia Urbana, conjuntament, han d'instar el propietari que avanci en aquest procediment judicial el màxim possible, i potser ajudar-lo, perquè de vegades hi ha propietaris que desconeixen el marc legal, que no tenen recursos o el que sigui. Es compromet per la seva part a fer-ho, i a traslladar també al jutjat tot el malestar que tenen els veïns, amb algun informe o carta, perquè el jutge prioritzi aquesta qüestió i ordeni el desallotjament al més aviat possible. Ofereix estar en contacte amb els veïns. Li consta que han parlat amb la tècnica de Prevenció diverses vegades. Repeteix que no li correspon a l'Ajuntament aquest desallotjament –diu que ja els agradaria–, sinó que ha de ser el jutge, que l'ordini. Reconeix que sí que els pertoca, com a Ajuntament, estar al costat dels veïns per acompanyar-los en aquest procés i per anar al darrere de la propietat perquè el procediment judicial pugui avançar.

Explica que no sabia que anirien a l'Audiència. Promet que parlarà amb la tècnica de Prevenció perquè li actualitzi la qüestió i ofereix la possibilitat de trobar-se un dia amb ells i parlar-ne directament. Ara, com que la tècnica no hi és, els proposa que parlin amb la gerenta i actualitzin la qüestió amb ella, perquè creu que no val la pena compartir-ho davant de tanta gent. Els agraeix que hagin anat a l'Audiència a traslladar el seu neguit, perquè reconeix que aquestes coses no sols són problemàtiques, sinó que evoquen antecedents com el de Tetuan, amb aquell incendi que va tenir conseqüències letals.

Respecte al que ha declarat la senyora Cabrera, reconeix que, en tot l'àmbit de Sants-Badal, de la rambla Badal i del seu entorn, hi ha intervencions pendents. Admet que la rambla Badal és una rambla molt grisa, en bona part també pel fet que les vies passen per sota, però també perquè en el seu moment no va ser pensada com pensàriem ara una rambla. Exposa que ara, quan es fa un carrer nou, procuren que sigui verd, amb arbres, amb espais de joc, amb espais d'estada, i que el fet cert és que ara, amb la calor que fa, a la rambla Badal no s'hi pot ni estar.



Li dona la raó que en aquest àmbit s'hi ha d'intervenir, però que també s'ha de prioritzar i treballar en un lloc i després en un altre. Exposa que l'àmbit que ara prioritzen és el dels Jardins de Sants, que està al costat i que travessa la zona, perquè allà hi ha un conflicte greu vinculat a la falta d'intimitat d'alguns veïns –hi ha una zona d'estada just al costat d'uns edificis–, i pel deteriorament de tots els parterres. Anuncia que als Jardins de Sants s'hi faran obres, i que el lloc següent on s'hi ha de fer un projecte i s'hi han de fer obres, en aquest àmbit, serà la rambla Badal. Demana una mica de paciència, perquè això s'ha de treballar amb temps.

Admet que, mentre no s'hi puguin fer aquestes obres de millora –i confessa que, com a regidor, li agradaria que a la rambla Badal hi hagués alguna pèrgola que donés ombra, que hi hagués més verd, més plantes–, el que han de fer és mantenir el que existeix de la millor manera possible. Assegura que hi treballen, i que hi va haver una passejada per allà dels tècnics municipals amb veïns –en el context dels plans de manteniment que fan ara de cada districte–, durant la qual es va identificar com una zona en què s'havien d'intensificar els plans de manteniment. Garanteix que prenen nota del que ha explicat la senyora Cabrera i espera que es pugui veure una millora en els mesos vinents, amb el pla de manteniment esmentat, en tot l'àmbit de Sants-Badal.

La **presidenta** anuncia un segon bloc d'intervencions.

El senyor **Carlos Fernández González**, en nom de la Plataforma Stop Tanatori, declara que els ha arribat la notícia d'una moratòria en la concessió de llicències per a la construcció d'equipaments funeraris a la ciutat. Detalla que en aquesta moratòria l'Ajuntament anuncia un procés de reflexió per determinar les condicions que ha de complir l'espai on es podran ubicar aquests equipaments. Lamenta que aquesta moratòria arribi dos anys i mig després que la Plataforma Stop Tanatori comencés a alertar sobre els inconvenients d'incorporar aquestes instal·lacions en zones densament poblades, com ara l'entorn de Can Climent. Precisa que el 19 de gener del 2021 es va aprovar, en la Comissió d'Infraestructures Urbanes, a petició del Grup d'Esquerra Republicana, aquesta moratòria; i que un any i mig després, el 30 de juny del 2022, es publica la moratòria. Ironitza sobre la casualitat. Fa palès que ni que fos publicant-la onze mesos després de l'aprovació, en aquests moments, possiblement, la llicència d'obres del tanatori de Sants no s'hauria pogut concedir. Insisteix que la publicació es fa un any i mig després del Ple en què s'acordava la conveniència d'aquesta moratòria, i que entremig hi ha hagut temps per concedir la llicència d'obres al tanatori de Can Climent. Estan convençuts que s'ha anat retardant la publicació al màxim, per blindar-ho. S'adreça als veïns de Can Climent, promentent-los que «s'ho menjaran», perquè està convençut que la justícia vindrà després. Al·lega que els veïns ja estan una mica cansats del populisme barat, i creu que Sants no es mereix això.

Exposa que les obres, ja iniciades, han provocat malestar, molèsties i nombroses queixes del veïnat, que diu que s'han posat en coneixement de la Guàrdia Urbana i del Districte, i que el Districte els ha escoltat molt amablement, però no han vist cap mena de moviment adreçat als qui estan fent malbé la zona on són ells, que és Can Climent. Tampoc els consta que les queixes s'hagin traduït en suspensions temporals ni en sancions. Pregunten què està passant. Confien en la justícia. Pensen que un precedent de tanatoris construïts en aquestes zones, sumat a tot el que passa també amb les obres actuals, els responsables de les quals –assegura– no fan cas ni de llicències, ni de districtes, ni de ningú, el fa preguntar-se en el que pot passar després, si se'ls concedeix la llicència –esperen i estan convençuts que no serà així–. Augura que començaran a posar els cotxes funeraris al carrer més estret, amb quinze metres de contraigual, ocupant-ho tot i dues places més, i es pregunta què passarà aleshores si



ara ja no fan cas ni als veïns ni a ningú. Informa que aquests quinze metres ocupen els dos guals que paguen els veïns, davant mateix de la plaça, en un carrer de 7,76 m d'amplada. Insisteix a preguntar què passarà en el futur. Considera que els responsables van contra els veïns i, per exemple, fan passar els camions per on el Districte ha dit que no passin, per sobre de la vorera, de manera que els veïns no poden ni aparcar a la zona reservada per a les motos.

La senyora **Josefina Cereza Blan**, en nom de la Plataforma Stop Tanatori, avança que no vol fer una pregunta, sinó una breu reflexió. Diu que els han felicitat per haver aconseguit amb la plataforma veïnal una moratòria en la concessió de llicències per fer nous tanatoris, de manera que Barcelona no haurà de patir com a mínim durant un any, però que ells es queden amb el mort, i mai més ben dit. Li sembla vergonyós que, per acció o omissió dels polítics electes, els hagin forçat a fer un enorme esforç personal i econòmic, i de dedicació, per intentar aturar aquest despropòsit. Esperen que la justícia tingui simplement més sentit comú i liquidi aquest projecte.

El senyor **Txema Martínez Pérez**, en nom de la Plataforma Stop Tanatori, vol afegir, al que han comentat els seus companys, una reflexió i una petició. Demana que en aquest any que s'ha donat de moratòria per poder estudiar i planificar adequadament quines són les millors ubicacions per instal·lar aquesta mena d'equipaments, no es limitin a posar unes xinxetes en el plànol de la ciutat. Proposa que s'aprofiti l'avinentesa i que, com ja han reclamat ells algunes vegades, es revisi l'Ordenança de serveis funeraris de Barcelona d'una manera més honesta i profunda. Assegura que aquesta és la normativa que ha creat l'actual conflicte que ells pateixen, perquè creu que és una normativa feble, incompleta, oberta a interpretacions. Emplacen totes les formacions polítiques amb representació a l'Ajuntament perquè treballin en col·laboració amb tots els agents implicats en aquest tipus d'activitats: operadors, asseguradores que venen pòlisses de decessos, autoritats i institucions sanitàries, proveïdors de serveis i productes per a aquesta mena d'activitat, l'Administració, l'àmbit legal i, especialment, l'opinió de la ciutadania. Pensa que els barcelonins, els autèntics sobirans de la ciutat, hi han de poder col·laborar. Declara que ells estan amb disposició de fer-ho, i recorda que ja ho havien expressat en alguna entrevista que van tenir amb el senyor Badia i altres persones, quan van fer una sèrie de suggeriments en alguns aspectes que, al seu entendre, quedaven una mica oberts i pensaven que es podien tancar. Afegeix que la seva pretensió era aconseguir un marc legal sòlid, segur, clar i sobretot consensuat entre totes les parts, per evitar que en el futur es reproduïssin a la ciutat conflictes com el que estan vivint ells. Agrairia que, per l'autoritat, la posició i el càrrec que ocupa el regidor, traslladi aquesta petició a la Casa Gran i a aquelles persones que tinguin la responsabilitat, l'autoritat o l'oportunitat de dur a terme aquesta tasca.

La senyora **M. Àngels Molina Val**, en nom de la Plataforma Jardí de Magòria, diu que ja són una mica conegudes per alguns membres de la mesa i recorda que des del 2017 demanen l'espai que elles anomenen «el jardí de l'estació» de Magòria. El reivindiquen perquè és un espai que no té entitat i és un terreny despoblat, però té un petit bosc, que està cuidat perquè el cuiden els veïns, que hi han posat un jardiner i un horticultor i hi tenen un hortet on es feien tallers, des de fa molts anys. Afegeix que han col·laborat i han fet preguntes al Districte, i recorda que l'any 2018 el Ple del Districte va acordar, per unanimitat de tots els partits, que estaven d'acord en el que elles proposaven de fer en aquell espai, que no és un espai només de natura. Considera que, a més d'espai de natura, és una sala relacional, perquè no és sols un jardí amb arbres sinó que s'hi fan activitats i el cuiden. Relata que, amb la covid, hi han anat escoles i parvularis, i que s'hi han fet, fora de les aules, les activitats que no podien fer-se a





dins; que ara, el mes d'agost, Gra de Blat, amb col·laboració de l'Ajuntament, hi farà el seu casal de nens en perill d'exclusió. Sap que l'Ajuntament ho coneix perquè paga els lavabos químics que es posen fora, i precisa que el veïnat col·labora en tota la resta. Vol remarcar que són veïns –i especialment veïnes– del barri, que han col·laborat en tot això, amb els altres veïns i entitats del barri, i que no estan constituïdes en associació perquè, segons explica, sembla molt fàcil constituir-s'hi però això requereix diners i un seguit de responsabilitats amb Hisenda, amb l'Ajuntament, etc. I exposa que, per això, són simplement veïns i veïnes, que poden ser deu, quinze o cent segons en quin moment, o mil, quan es van presentar signatures l'any 2017; són persones que estan d'acord que allò tiri endavant, i no saben per què no es fa.

Recorda que es va fer un concurs d'idees, del qual ella va formar part, i que van escollir la proposta en la qual coincidien tant els activistes de barri d'altres zones –fins i tot els d'esports– com els arquitectes aliens, i que mentrestant el jardí continuava sense aparèixer, tot i haver estat aprovat el 2018. Voldria que li responguessin com ho veuen. És conscient que dir-ho és molt fàcil, però que ara acaba de sortir que s'ha d'arreglar la rambla Badal, i sap que cal arreglar la nova rambla de Barcelona amb els seus diversos noms. Insisteix, tanmateix, que el jardí no s'ha d'arreglar, perquè ja el mantenen elles, incloent-hi la poda. Creu que s'ha de tenir en compte tot el que comporta ja ara aquest projecte.

La senyora **M. Dolors Lizondo**, en nom de Jubilats Magòria, de l'estació dels FGC, es refereix a l'arbrat de la Gran Via. Explica que entre els núm. 269 i 289 ja han mort sis arbres; que ha avisat i hi han anat, però ja eren morts. Li han dit que el rec que ve de Magòria es queda obstruït, amb la riera, al carrer Sant Pere d'Abanto, i que llavors els arbres es queden sense aigua. Diu que ella mira la Gran Via des de dalt i que veu que tot és una catifa tret d'aquell tros, que és mort. Reconeix que cada vegada que truca, hi van i el canvien.

En segon lloc, vol fer esment de la vigilància. Sap que a la banda de la Guatlla hi passa cada dia una parella de policies, no sap si Mossos o uns altres, però es queixa que per la part de baix no hi passa ningú. Exposar que per allà, que hi ha les caixes, hi van moltes senyores grans i que les atraquen. Creu que convindria molt que passegessin dues persones per allà i es veiés moviment, perquè això els frenaria una miqueta.

Dóna suport al que ha manifestat la senyora Molina, perquè ho troba fantàstic. Vol afegir-hi que aquest jardí l'haurien de salvar, perquè durant la pandèmia tota la gent gran que estava malalta, que no podia sortir, ha tingut una via d'escapament amb aquest jardí i ha pogut gaudir de festes, de música i de tot, i no havien d'estar-se a casa. Constata que hi ha molta gent que no té diners i que no surt, i defensa que aquell jardí és un esplai per a aquestes persones, per als joves i per a tothom. Creu que el Districte hauria de defensar aquest jardí, amb les condicions que ha dit la senyora Molina, de manera que poguessin tirar-ho endavant.

La **presidenta** agraeix les intervencions i dona la paraula al regidor.

El **regidor** vol recordar algunes coses que els senyors Fernández, Cereza i Martínez coneixen bé, però potser altres veïns no. Explica que tot el conflicte al voltant de l'obertura de nous tanatoris és una qüestió que ve d'una directiva europea aprovada recentment, que persegueix que, per evitar el monopoli a tot Europa dels serveis funeraris per algunes entitats, es liberalitzi el sector, de manera que hi puguin entrar nous operadors, i, per tant, flexibilitza les condicions amb què es poden desenvolupar els tanatoris. Detalla que, si abans havien de ser en edificis aïllats i apartats, amb la nova directiva els tanatoris es poden construir fins i tot a sota d'edificis d'habitatges. Afegeix que aquesta nova directiva fixa un marc de serveis funeraris a tota la Unió



Europea, que els estats han d'adaptar-hi les seves lleis –cosa que ha fet l'Estat espanyol amb la Llei de serveis funeraris– i que, finalment, també els ajuntaments s'hi han d'adaptar.

Remarca que l'Ordenança de serveis funeraris de l'Ajuntament de Barcelona es va modificar el 2017 amb el suport de tots els partits polítics, de manera que no és una cosa d'un partit o d'un altre; precisa que el Partit Popular s'hi va abstenir, però li sembla recordar que el motiu era que Barcelona era massa restrictiva. Recorda que, quan es va fer el debat sobre l'ordenança, es va veure que construir tanatoris a sota d'edificis d'habitatges era una barbaritat, pel model que tenia Barcelona, de manera que s'havien de fer en edificis aïllats; però, això sí, es podrien fer nous tanatoris enmig de barris, com és el cas del nucli de Sants. Reitera que l'Ordenança es modifica el 2017 i que a partir d'aquell moment es troben amb projectes de tanatoris privats, com ara el del carrer Comtes de Bell-lloc, que causa un gran rebuig veïnal. Defensa que l'Ajuntament, davant aquest fet, va analitzar si el tanatori complia les normatives i va concloure que, per desgràcia, les complia, de manera que, a parer dels tècnics, la seva activitat era legal. Diu que llavors van intentar arribar a un acord amb el promotor i el propietari, per traslladar-ho a un altre lloc on no tingués tant d'impacte ni tant de rebuig. Constata que ha estat impossible arribar a un acord, ni amb el promotor ni amb el propietari –aclareix que són diferents–, i que llavors no tenien cap més opció que tramitar la llicència, el pla especial, perquè es pogués fer. Conclou que aquesta és la situació actual: ja tenen la llicència d'activitat i ara fa uns mesos se'ls ha adjudicat la llicència d'obra.

Reconeix que, amb tot això, la lluita dels veïns del carrer Comtes de Bell-lloc i la dels veïns d'altres llocs de Barcelona ha evidenciat que tenen un problema amb l'ordenació dels serveis funeraris i que, encara que la Unió Europea els obligui a liberalitzar i flexibilitzar la normativa, com a ciutat han de veure quines eines tenen per ser una mica més restrictius. Li sembla clar que cada cop que es vol obrir un tanatori al voltant d'un nucli habitat –sobretot si és un barri amb trama urbanística de nucli antic, com és el cas de Comtes de Bell-lloc– es crea un problema greu. Explica que aquesta és la raó per la qual el Govern municipal va decidir fa dues setmanes suspendre les llicències, per fer un pla d'usos de tanatoris o de serveis funeraris de la ciutat. Detalla que, des del moment que això es va aprovar per la Comissió de Govern, les noves llicències que es tramitin –no les llicències d'obres, sinó les llicències urbanístiques d'activitat– no es podran atorgar, perquè hi haurà aquesta suspensió vigent. Creu que, gràcies sobretot als veïns de Sants, ara hi haurà aquesta oportunitat de fer una ordenança, al seu entendre, una mica millor, perquè serà una mica més restrictiva. Ara bé, encara no coneixen l'abast d'aquesta ordenança, perquè no saben si, en l'hipotètic cas que no s'hagués presentat encara la llicència –per exemple, en el cas de Comtes de Bell-lloc–, amb aquesta nova ordenança o amb aquest pla d'usos s'hauria pogut evitar. Exposa que aquest és el debat que tindran en el procés que s'obrirà amb els partits polítics i les entitats, entitats com la mateixa Plataforma Stop Tanatori, a la qual conviden a participar-hi.

Vol aclarir una qüestió que ha exposat el senyor González, el qual ha dit que, si la moratòria s'hagués fet abans, s'hauria pogut aturar la llicència d'obres. Aclareix que això no és així, i que tan sols s'hauria pogut aturar el tanatori si la moratòria hagués entrat en vigor abans del moment en què el promotor va registrar el pla especial –per tant, abans de l'aprovació inicial del pla especial–, fet que es remunta al 2019. Conclou que aquesta moratòria hauria pogut evitar el tanatori de Sants només si s'hagués aprovat el 2019; fins i tot si s'hagués aprovat el 2020 o el 2021, encara que fos abans de donar la llicència d'obres, no s'hauria pogut evitar aquest tanatori, perquè les suspensions només afecten els privats que encara no han tramitat el pla especial. Insisteix, per tant, que si s'hagués fet el 2020, o fins i tot el 2019, si ja hagués



presentat el pla especial –com havia passat–, tindria un dret i hauria pogut exercir-lo, i l'Ajuntament no li hauria pogut negar la llicència d'obres. Volia explicar això, que sap que és una mica tècnic, perquè els veïns i veïnes ho puguin entendre.

Pel que fa a la petició d'un marc legal «sòlid, segur i clar», com demanaven els senyors Fernández, Cereza i Martínez, creu que tenen tota la raó, com a veïns, i veïns afectats directament. Però detalla que s'haurà de veure fins a quin punt es pot ser molt més restrictiu, perquè fa veure que el que no pot fer l'Ajuntament és fer una ordenança que vagi en la direcció contrària del que els diuen la directiva i la llei.

Convida de nou els veïns de Stop Tanatori, i també el conjunt de veïns interessats en la qüestió, a participar en aquest procés d'elaboració del Pla d'usos de serveis funeraris a la ciutat de Barcelona, i espera que d'això en treguin un aprenentatge, que és que a vegades, quan es pretén liberalitzar un sector –i creu que això es fa de manera excessivament precipitada, com ha passat amb aquesta directiva europea i amb la llei–, després hi ha veïns que n'acaben patint les conseqüències, per falta d'ordenació i falta de restricció a l'hora d'atorgar aquesta mena de llicències.

Recorda que els senyors Fernández, Cereza i Martínez feien referència a la judicialització d'aquest assumpte, cosa que és veritat perquè els veïns han presentat un recurs contenciós administratiu, i també Mémora, que és l'empresa que té, no el monopoli, però sí l'oligopoli del sector. Si bé diu que no sap què passarà, expressa la seva opinió que tant de bo la justícia acabi aturant aquest tanatori i que tant de bo que el fet que hi hagi una suspensió de llicència i del futur pla d'usos sigui un argument a l'hora de suspendre-ho. Però no vol enganyar els veïns i donar-ho per fet, perquè fins ara totes les resolucions judicials que han tingut han estat per confirmar aquesta llicència en concret, per dir que va en la línia tant de la directiva com de la Llei de serveis funeraris, i que està emparada també per l'ordenança. Admet que, fins ara, les cautelars que han presentat per aturar aquesta llicència han estat denegades. Torna a dir que tant de bo que el jutge pugui aturar-ho, i al més aviat possible, perquè li consta que els veïns no volen aquest tanatori en aquell lloc, i també li consta que no és una bona ubicació, perquè són carrers estrets, perquè hi ha molts veïns, perquè hi ha escoles al costat. Insisteix que tant de bo tinguessin una eina per poder aturar-ho.

Espera haver estat prou clar i haver respost a les qüestions expressades.

Anant al que han comentat les senyores Molina i Lizondo, veïnes i usuàries dels jardins de Magòria, pensa que la senyora Molina ja ha explicat que tota la part de Magòria pateix ara una transformació urbanística, que encara no es veu perquè està en fase de planejament. Recorda que l'espai era de la Generalitat i que estava bastant abandonat de feia molt de temps, i pensa que podia crear problemes fins i tot de convivència perquè estava molt deixat, no sols els jardins sinó tot l'espai. Reconeix que els barris de Sants, Hostafrancs i la Bordeta tenen necessitats d'equipaments en aquest àmbit, i que hi havia una demanda històrica, tant de la Unió Esportiva de Sants com d'altres clubs esportius, per recuperar el camp de futbol que hi havia hagut a Magòria i per ubicar-hi també altres equipaments esportius i també sanitaris, que els fa molta falta que es puguin reforçar, tal com s'ha vist en la pandèmia.

Relata que aquest va ser el motiu pel qual l'Ajuntament va comprar, durant el mandat passat, aquest sòl a la Generalitat, i va començar a tramitar tot el procés de desenvolupament urbanístic, que ha de permetre, algun dia, iniciar les obres d'aquests equipaments. Recorda que, per fer-ho, es va convocar un concurs d'idees, al qual es va convidar les entitats esportives i veïnals, i també els representants dels veïns i veïnes que utilitzen els jardins de



Magòria, perquè formessin part del tribunal, del qual formava part la senyora Molina, tal com ha explicat. Detalla que el projecte escollit preveu: 1 camp de futbol onze, 1 cap de futbol set, 1 poliesportiu bastant gran, 16 pistes de petanca, 100 habitatges dotacionals, 1 CUAP –un CAP amb urgències– i 1 equipament sociosanitari. Afegeix que, a més a més, també inclou una zona verda, perquè quan fan equipament hi posen zona verda. Assegura que, des d'aleshores, no hi ha hagut cap canvi i que, per tant, tot el projecte continua com es va fer pel que fa a la zona verda. Està d'acord que el barri necessita equipaments, però també que necessita parcs on els veïns i veïnes puguin esbargir-se i gaudir de la natura.

Vol aprofitar l'avinentsa per destacar la tasca que fan els voluntaris i voluntàries –sobretot les voluntàries, perquè reconeix que ell sempre ha parlat amb dones– per mantenir aquesta zona que ara està una mica abandonada, perquè no té una activitat pròpiament... Lloa que mantinguin els jardins en un bon estat, ben cuidats, i sap que durant la pandèmia les escoles han anat allà a fer-hi activitats, que hi ha diverses ONG del barri que els utilitzen, i entitats veïnals. Els diu que si creuen que l'Ajuntament els pot donar suport d'alguna manera en aquesta tasca, en poden parlar i mirar com fer-ho. Els aclareix que per a això tampoc cal que es constitueixin com a entitat; que ho poden fer si volen, però no és obligatori, perquè el Districte reconeix també els grups de fet i les assemblees de veïns o els grups informals, i poden reunir-se amb ells. Precisa que una altra cosa és l'accés a les subvencions, que sí que s'ha de ser entitat establerta jurídicament.

Insisteix que no hi ha hagut cap canvi urbanístic en el projecte que va guanyar el concurs d'idees, cap canvi que afecti la part de verd. Rebla, doncs, que no es traurà el verd d'aquesta zona.

La senyora Lizondo parlava també d'uns arbres de la Gran Via als quals no arribava el rec. Li consta que hi ha un problema, i diu que n'ha parlat alguna vegada amb els Serveis Tècnics del Districte i que han de veure com es pot resoldre, perquè li sembla evident que la solució no és anar canviant els arbres cada any o cada dos anys. Felicita la senyora Lizondo per anar a explicar-ho i promet que en faran un seguiment amb Parcs i Jardins, que són els qui s'encarreguen d'aquestes qüestions.

Respecte a la petició de més presència de la Guàrdia Urbana en aquest àmbit, perquè sap que a la Gran Via hi ha caixers i que hi pot haver hagut algun fet delictiu –algun intent de robatori o de furt a usuaris d'aquests caixers–, assegura que en prenen nota i que en passaran la incidència a la Guàrdia Urbana, present en l'Audiència Pública, per veure si es pot reforçar el patrullatge en aquesta zona, especialment a començament de mes, que és quan els jubilats cobren.

El senyor **Alejandro Abellán** es queixa –i assenyala que és una reivindicació permanent– del problema que hi ha de manca d'espais d'esbarjo per a gossos. Recorda que el 3 de març el regidor va afirmar en un Consell de Barri que es posarien tanques als parterres dels Jardins de la rambla de Sants perquè –i diu que ho cita literalment– «hi ha un greu problema amb els passejadors de gossos». Explica que en aquell moment van decidir organitzar-se i que una de les primeres accions que van determinar va ser anar al Consell de Barri del 15 de juny a exposar aquesta qüestió. Confessa que no en van sortir gaire satisfets, per no dir gens, perquè, segons explica, el regidor va manifestar que les tanques es posarien perquè així s'havia decidit a l'anterior Consell de Barri.

Vol dir dues coses sobre això: primera, que el regidor sap perfectament, com ell, que el Consell de Barri no és un òrgan decisor, sinó participatiu, i que, per tant, la decisió la devia prendre el



Consell de Districte i no els pocs veïns i veïnes que van allà normalment; la segona cosa, que la gent que hi va no tenen cap mena de potestat ni legitimitat per decidir una cosa que afectarà una altra gran part del veïnat. Assegura que ell, com a ciutadà, creu en la participació ciutadana, però pensa que han de ser realistes i adonar-se que en aquests espais no hi ha prou persones que puguin representar legítimament el barri, tot i que opina que tant de bo fos així. Jutja, doncs, que la praxi seguida és molt poc democràtica, però que el fet que ho hagi maquillat com si fos la manera més popular, assembleària i democràtica de fer-ho diu molt poc d'ell com a regidor del Districte.

Confessa que tenen un objectiu: el parterre del davant de l'edifici de l'antic Metro Transversal. I rebla, dient que ho fa amb tota la humilitat, que no hi pensen renunciar. Vol preguntar al regidor si no seria millor, i també l'ideal des del punt de vista polític, social i urbanístic, adaptar el parterre esmentat a les dinàmiques socials i lògiques que arriben del veïnat. Li demana si sap com estarien els tres pipicans del barri –el de l'Espanya Industrial, el de Can Mantega i el de l'interior de l'illa– si no fos perquè ells passegen els gossos pels jardins. Creu que estarien de gom a gom, cosa que s'ha evitat, diu, gràcies a ells, i això en una època pandèmica en què era tan important evitar aglomeracions. Pensa que n'haurien d'estar agraïts. Explica també que no es poden concentrar trenta gossos en un espai reduït, perquè hi hauria problemes, ja que, al cap i a la fi, no deixen de ser animals.

Aprofita el fet que ha parlat de l'Espanya Industrial per constatar que un pipicà de 600 metres no resol la qüestió, ni de lluny. Demana que s'ho repensin i que no facin una despesa econòmica important que no solucionarà el problema.

Insisteix a adaptar l'espai urbà a les dinàmiques del veïnat. Li pregunta si sap què va passar amb les escales d'accés als jardins des del carrer Burgos. Exposa que només hi havia un camí que començava en la direcció del carrer Riera de Tena, de manera que la gent que baixava i volia anar a l'altre costat, al carrer Bonaventura Pollés, no estava disposada a fer la volta i travessaven pel mig de les plantes, malmetent-les, fins que es va crear un camí de terra lleig que destacava entre la vegetació. Recorda que ho van replantar uns quants cops, però que la gent continuava passant-hi. Continua dient que, quan es van cansar de replantar, el que van fer és una altra escala que permetés passar per on els veïns volien. Els felicita per això, perquè van adaptar l'espai urbà a les necessitats i dinàmiques del veïnat.

Diu que és això el que reclamen, ni més ni menys. El seu col·lectiu exigeix que l'Ajuntament de Districte, la Casa Gran o la institució competent declari, de manera oficial, el parterre de davant l'antic edifici del Metro Transversal com a àrea de gossos, i que destini les partides pressupostàries necessàries per cobrir escrupolosament totes les necessitats de cada gos i cada gossa. Volen avançar la decisió següent, que diu que faran pública per deixar-ne constància: no pensen marxar del que consideren el seu parterre, i declaren que s'hi quedaran perquè entenen que ha esdevingut de manera natural la seva zona d'esbarjo per a gossos.

La senyora **Eva Martín** expressa la seva satisfacció per l'entorn on es troben, que és molt més bonic que el del Consell de Barri, i es mostra contenta per haver pogut anar-hi. Vol preguntar una cosa molt directa al regidor, que és per què no se'ls va demanar opinió. Considera que, davant un conflicte, normalment un s'escolta les dues parts, tant si un és pare d'uns nens com si és un polític. I es queixa que, en aquest cas, no es va escoltar la seva part, no perquè no anessin al Consell de Barri, que ella desconeixia..., i assumeix la seva responsabilitat, perquè posen cartells anunciant-los. Insisteix que, davant un conflicte, la decisió de convertir tot aquell espai en una zona verda on els gossos no poden estar –ni en una petita part d'aquest gran



espai— la van prendre sense parlar amb ells. Recorda que van fer passejades, tal com els van informar, a la nit, per veure quina era la problemàtica del barri de Sants, i demana com és que no van fer passejades durant el dia per veure i parlar amb la gent que tenen gossos. Recorda que el regidor ha dit abans que l'Ajuntament ha d'estar al costat de tots els veïns, i ella creu que tots són tots, i inclou els que tenen gossos. També els recorda, com ja va fer en un altre moment, que a Barcelona el 2002 hi havia 20.000 gossos, no segons el cens sinó segons el Col·legi de Veterinaris. Diu que ara n'hi ha més de 170.000. Promet que revisarà la xifra, però en qualsevol cas són moltíssims.

Conclou que, en qualsevol cas, estan desprotegits, i demana qui els protegirà si no ho fan ells. Li sembla clar que, com a societat, els defineix la manera com tracten els seus animals, i està convençuda que Barcelona, en aquests moments, deixa molt a desitjar.

La **presidenta** informa d'una intervenció telemàtica del senyor Valls, que es vol referir també a aquest punt.

El senyor **Xavier Valls** assenyala que la tendència de les administracions davant noves situacions és prohibir, en comptes d'encaixar-les, perquè és més senzill, menys compromès i a més ho fas amb cobertura legal, perquè si passa res, «ah, això ho vam prohibir». Però diu que la conseqüència és que els ciutadans, sigui el tema que sigui, al final no poden evitar saltar-s'ho: motos a les voreres, o gossos, o el que sigui.

Assegura que ha estat mirant totes les actes que hi ha hagut i el regidor deia que «l'espai de gossos no és suficient»; el 3 d'abril, que a final d'any es posarien «tanques» per «evitar accessos» —remarca aquestes paraules—; que hi havia més gossos que fa un any i l'Ajuntament repartia ampolles i bosses per a excrements —diu que ell no ho ha vist mai, però que això no té importància—; que els gossos han d'anar sempre lligats; que seria bo posar una taxa X als gossos —comenta que per ell cap problema, sempre que hi hagués resposta—; que les tanques han estat un èxit; i que hi ha censats 170.000 gossos, que diu que són més que infants a Barcelona. La senyora Aida Guillén també deia que hi havia una partida d'1,1 milions per remodelar l'Espanya Industrial i que, dins d'això, hi hauria una partida per a gossos. Afirmar que d'això ja fa temps.

Els proposa, davant aquestes limitacions, que mirin el mapa de zones de gossos de Barcelona, que no sap si es veurà: una a Can Mantega, una a l'Espanya Industrial —que han reconegut que és insuficient i des del 2019 ja es parlava que s'havia de remodelar—, una altra a la dreta que no identifica i una altra a sota que tampoc esmenta. Pensa que la de l'Olivereta no compta, perquè és un espai de riure que deu tenir trenta metres quadrats i des del gener està precintada, de manera que no hi pot entrar ningú; comenta que d'aquest no se'n parla mai perquè de fet no existeix. Jutja que si es fa una zona de gossos molt gran a l'Espanya Industrial, una persona que visqui, posant per cas, al carrer Torns, haurà de fer uns dos quilòmetres per arribar-hi. Precisa que moltes vegades els propietaris de gossos són gent gran, a la qual el gos els fa una tasca d'acompanyament; per tant, conclou que aquestes persones no hi aniran. Per això, proposa fer petites zones, en comptes d'una macrozona on hi haurà un munt de gossos, que serà una selva; o sigui, proposa diversificar aquestes zones. I afegeix que això va en la línia del que s'ha comentat de fer a la rambla dels Jardinetes de Sants, que pensa que efectivament seria un lloc estratègic.

La **presidenta** agraeix les intervencions i dona la paraula al regidor.



El **regidor** respon sobre la situació dels espais de gossos al Districte, i destaca que des que ell és regidor, amb tot l'equip, s'ha acordat transformar dos espais de gossos del Districte, i que tots dos són importants. Ho remarca perquè tots els veïns tinguin aquesta informació: un és el parc de l'Espanya Industrial, on es passarà d'un pipicà molt reduït a un espai de gossos de 600 metres quadrats. Admet que potser els agradaria més, però defensa que dins de les proporcions del parc és una superfície rellevant. Recorda que això s'ha treballat amb la comunitat de passejadors del parc i amb l'associació que tenen de referència, que és l'Associació Udols. Explica que amb les obres del parc de Can Batlló s'hi ampliarà l'espai de gossos, que al seu entendre és dels millors que tenen al Districte, perquè és bastant gran i, quan hi ha anat, ha vist que hi ha una dinàmica bastant maca i sana. Precisa que ara s'hi ha creat un espai de gossos provisional, però que hi ha un espai de gossos bastant gran, que s'ha estat treballant amb els veïns i usuaris del parc i s'ha acordat en el procés participatiu de Can Batlló. Exposa que ara s'han trobat amb una dificultat a les obres de Can Batlló –i després en parlaran, perquè li consta que hi ha alguna pregunta sobre el tema–, que és que s'hi han trobat restes arqueològiques, i els treballs de retirar aquestes restes afecten el calendari. Conclou, per tant, que el parc no estarà acabat a final d'aquest any, sinó al llarg de l'any vinent.

Respecte als Jardins de Sants, recorda que quan ell va arribar al Govern, els jardins ja estaven fets. I exposa que el que li expliquen els equips tècnics que van estar en el procés de definició del projecte dels Jardins de Sants –projecte que diu que es va fer fa tres legislatures, si no va errat, i, per tant, fa deu o dotze anys– és que en el seu moment hi va haver un debat important sobre si hi havia d'haver un espai per a gossos en aquell àmbit, perquè hi havia veïns –alguns dels quals, diu, potser són a l'Audiència– que van defensar que en aquell àmbit hi havia d'haver un espai de gossos; que els Serveis Tècnics van assenyalar fins i tot una possibilitat per ubicarlo en la part més propera a l'Hospitalet, al final dels jardins; que hi va haver una protesta veïnal important –insisteix que parla de fa deu o dotze anys–; i que al final el Govern d'aleshores va decidir no ubicar aquest espai de gossos en aquella zona. Relata que es va tancar una obra, pensada fa deu o dotze anys –per tant, quan hi havia 20.000 gossos a Barcelona–, i que aquesta és l'obra que tenim avui, quan admet que hi ha 170.000 gossos a Barcelona i en tot aquest àmbit no hi ha cap espai per a gossos.

Recalca, però, que els parterres no són espais per a gossos, i creu que això ho ha de saber tothom. Descriu els parterres com un espai perquè hi creixi verd, perquè, diu, de la mateixa manera que els passejadors de gossos tenen dret que hi hagi espais dignes per a gossos, la gent que vol gaudir d'una rambla verda també té dret que hi hagi espais verds. Reconeix que als Jardins de Sants s'ha de buscar un espai per a gossos, pel que ha dit, que els jardins es van pensar fa dotze anys en un context en què no hi havia tants gossos i en què el debat es va tancar per la via fàcil, que era la d'eliminar l'espai de gossos. Però insisteix que la solució no és utilitzar de manera desordenada i sense consens els parterres com a espais de gossos, i creu que en això hi haurien d'estar d'acord.

Pensa que la solució ha de ser que els passejadors de gossos s'organitzin, vagin als consells de barri i a les audiències públiques, i facin propostes. Reconeix que ara ho estan fent, i ho celebra. Constata com fa uns tres mesos que s'organitzen –suposa que és bastant recent– i que venen a les reunions, i li consta que els han fet arribar ja una proposta perquè hi hagi una part d'aquests parterres –una part del talús– que pugui destinar-se de manera provisional a espai de gossos. Exposa que, des que van rebre aquesta proposta, l'han estudiat, n'han parlat amb Parcs i Jardins, n'han parlat amb els Serveis de Manteniment del Districte, i li sembla que es podria fer això: destinar provisionalment aquest parterre perquè s'utilitzi com a espai de



gossos. Argumenta, però, que el neguit que tenen s'ha de compassar amb el ritme de l'Administració, on les coses triguen una mica, perquè es necessiten informes favorables dels diversos departaments implicats, atès que canviar la composició d'uns jardins no és fàcil ni ràpid. Declara, per això, que les obres que s'han acordat amb els veïns i veïnes que han vingut a les reunions que s'han celebrat –que són molts i que tenen legitimitat, pel fet d'haver-hi participat–, és a dir, les obres que consisteixen a posar les tanques previstes als Jardins de Sants i a replantar els parterres, es faran, perquè hi ha un projecte executiu fet i hi ha unes obres licitades; per tant, aquestes obres es faran.

Admet, però, que s'ha de poder atendre el neguit que tenen ells, que fins fa poc no havia arribat de manera organitzada. No sap si parlen del mateix parterre, però ell es refereix al talús que baixa al costat de la nau que fa servir TMB, que a dintre hi ha maquinària. Pregunta si és el mateix –i sembla que la resposta és afirmativa–. Afirmar que han fet ja les consultes amb Parcs i Jardins i amb els Serveis de Manteniment i indica que aquesta zona es podria deixar provisionalment com a espai de gossos, en espera de tenir un projecte, que requereix temps, prioritzar un pressupost i fer una intervenció.

Considera important que els veïns i veïnes que s'han organitzat perquè hi hagi aquest espai de gossos no deixin de participar i de venir, perquè es troben –i assegura que els consellers i conselleres de tots els partits ho poden confirmar– que als consells de barri hi sol haver majoria o fins i tot unanimitat per desmuntar espais de gossos i no per posar-ne de nous, la qual cosa, reflexiona, va en contra del sentit comú, perquè, com bé explicava la senyora Martín, si s'ha passat de 20.000 gossos fa deu anys –o els que sigui– a 170.000 ara, el que es necessita són més espais de gossos i no eliminar els que poden ser molestos als veïns. Per tant, els demana que els acompanyin –parla com a Govern de Districte– en aquest procés de dedicar aquest talús a nou espai de gossos, i espera que tant de bo en dos o tres anys es puguin fer les obres –perquè les obres no es fan volant–, de la mateixa manera que s'ha fet un procés amb els veïns que volien recuperar els parterres i que hi hagués gespa i plantes –que s'ha trigat dos o tres anys a fer-ho–. Pensa que, si s'hi posen ara i hi van treballant, en dos o tres anys podran tenir un espai de gossos en aquest àmbit. Mentrestant, promet que faran les actuacions d'urbanització provisional, si es pot dir d'aquesta manera, perquè els passejadors de gossos puguin fer servir aquest talús.

Insisteix a dir-los que ara no desmuntin l'associació i deixin d'aparèixer pel Districte, perquè els necessiten en tots els consells de barri per defensar els drets dels gossos i la necessitat d'adaptar la infraestructura de la ciutat perquè els gossos puguin estar en més bones condicions.

Agraïx específicament al senyor Valls l'anàlisi que ha fet, perquè li sembla que ha estudiat prou bé els diversos espais i àmbits al voltant de la qüestió.

El senyor **Jordi Andolz**, en nom de la PACAME (Plataforma d'Afectats per la Contaminació Acústica i la Massificació d'Esdeveniments), comenta que fa poc s'ha creat la Xarxa Veïnal contra el Soroll, que engloba diverses entitats, associacions i plataformes de tota la ciutat que defensen la mateixa problemàtica: el soroll i l'incivisme que creu que hi va associat. Afegeix que recentment van convocar una manifestació a la plaça de Sant Jaume, el 16 de juny, i que per part del Govern municipal van baixar de la Casa Gran a recollir el manifest, cosa que agraeixen. Esperen que, ja que fa tants anys que ells reclamen que s'arregli aquest problema de la contaminació acústica i l'incivisme, el Districte, juntament amb la Casa Gran, treballin per trobar solucions definitives.





Recorda que el desembre del 2019 Esquerra Republicana va presentar un prec, que va ser acceptat pel Govern del Districte, contra la contaminació acústica i perquè s'adoptessin solucions al respecte. Admet que hi va haver la pandèmia pel mig, però creu que aquest parèntesi no vol dir que no s'hagi pogut treballar a trobar solucions postpandèmia.

També recorda que la setmana passada el Grup Municipal de Ciutadans va presentar al Plenari una proposta per lluitar contra l'incivisme –insisteix que creu que tot va lligat–, i esperen que això porti a algun moviment i a trobar-hi solucions. Explica també que la setmana passada mateix van tenir l'oportunitat de parlar amb l'intendent de la Guàrdia Urbana –i li agraeixen que els atengués en aquest moment–, amb el qual van poder tractar de l'incivisme al carrer de la Dàlia, davant les cases dels veïns, els quals han patit agressions amb ampolles, assalts als seus jardins privats i tot un seguit de problemes d'inseguretat. Agraeixen, doncs, la seva col·laboració i entenen que falten recursos de la Guàrdia Urbana, suposa que a tot Barcelona, per poder lluitar i garantir aquesta seguretat que requereixen tots els veïns.

Han vist que des de fa poc s'està instal·lant una nova carpa davant del pavelló Mies van der Rohe, cosa que els preocupa perquè no saben per a què és. Detalla que és una carpa gran, amb molt equips tecnològics a dins, amb baffles, i això ja els espanta, perquè està novament davant dels habitatges. Agrairan que els aclareixin aquesta qüestió.

Insisteix que ja fa anys que lluiten, perquè la PACAME es va crear fa alguns anys, però ja venien de les comissions de seguiment de fa molts i molts anys de la Font de la Guatlla. Diu que ara s'han focalitzat en aquest punt per mitjà de la Plataforma per al Soroll, i que agrairien comptar ja amb mesures clares, perquè creu que ells han dialogat sempre, i que se'ls escolta, i que les paraules són molt maques, però que de canvis, en aquesta era postpandèmica, no en noten; només noten petites cosetes que no els aporten solucions.

Concreta que el festival Primavera Sound no només s'ha ubicat al Fòrum, on els veïns estan molt preocupats, sinó que també han fet alguna derivació al Poble Espanyol; o que han tingut el Sónar, que ha estat un malson brutal per als veïns matí, tarda i nit, perquè no han acabat a l'hora prevista sinó quan han volgut, i després al Poble Espanyol han continuat amb l'OFFSónar. Ho descriu com uns dies que no podran oblidar els veïns, a part de l'incivisme que comporta tot plegat. Ofereix fotografies fetes pels veïns que poden portar al Consell de Barri de la setmana que ve, perquè puguin veure com queda de desastrada la zona, i insisteix que són imatges preses pels veïns davant de casa seva. Malauradament, assegura que això no és només arran d'esdeveniments puntuals, sinó que passa cada cap de setmana al Poble Espanyol i a les seves discoteques.

Reclama mesures fermes. Ja no les demanen, les exigeixen, perquè després de tants anys l'esgotament dels veïns és molt elevat. Exposa que els veïns volen decidir el que volen al seu barri, no que se'ls imposi el model que vulguin altres. Els veïns volen participar en aquestes decisions amb l'Ajuntament i els organitzadors, perquè li sembla que ara només els organitzadors tenen aquest poder de decidir, amb l'Ajuntament, el que es fa en els seus barris. Exigeix que els veïns, que viuen allà, decideixin el que s'hi fa conjuntament amb organitzadors i Ajuntament. Reclama descans. Pensa que el que passa ara demostra que les coses es fan en benefici d'uns pocs, d'uns grans lobbys, que malauradament estan per sobre del descans de molts, que són els veïns, el dret fonamental dels quals al descans, recollit a la Carta magna dels drets humans, no es respecta. Demanen l'ajut de les institucions, i ja l'exigeixen, perquè creu que ja s'han travessat totes les línies vermelles.



La senyora **Concepció Pérez Solera**, en nom de l'Associació de Veïns d'Hostafrancs, indica que falten quatre fitons, que ja fa temps que es van reclamar, al carrer Callao, davant dels números 8, 10 i 12. Confirma que és així perquè ella mateixa ho ha verificat. I diu que li ha estranyat, perquè fa pocs dies van posar uns fitons a la plaça d'Herenni i, en canvi, aquests altres no. Afegeix que en falta un també al carrer del Forn - plaça d'Herenni. Demana que els posin al més aviat possible. Assenyala una altra cosa relacionada amb els fitons, en aquest cas del carril bus a Mallorca-Tarragona –concreta que és d'aquells fitons blaus–, que és que sempre el malmeten: o està arrencat, o trepitjat..., i diu que ara fa molt poc ha tornat a passar. No sap si caldria posar-hi un tipus de fitó que no fos tan feble.

Relata que uns veïns de la plaça Herenni, que confessa que està més tranquil·la, han demanat si podrien posar un rètol més en el cantó mar, per indicar que no s'hi pot jugar a pilota. Informa que n'hi ha dos cap al mig de la plaça, però que hi ha nens i nenes que juguen a pilota a l'altra banda i que diuen als veïns que, com que en aquella zona no hi ha rètol, hi poden jugar. Exposa que a la gent que hi viu els molesta que els rebotin la pilota contra la porta. Pensa que si es pogués posar un tercer rètol quedaria ben determinat l'espai on no poden jugar.

Explica també que uns veïns que van anar a demanar per la qüestió de les terrasses del carrer Masnou i Espanya Industrial, encara no n'han rebut resposta. Diu que ella mateixa ha passat per allà i, sobretot les del carrer Masnou, continuen sense solucionar-se, i afegeix que allà hi ha una bastida que encara complica més la situació.

La senyora **Montserrat Besolí** informa que viu a Antoni de Capmany 25. Excusa la seva absència de les últimes audiències, però diu que aquesta vegada ha pogut més la indignació que té amb ells que cap altra cosa. Ha sabut que, segons el Districte, només han rebut aquest any vuit queixes de soroll per part de la rambla dels Jardinetes de Sants. Demana que disculpin la seva gosadia, però que els ha de dir que és totalment fals, perquè només ella, enguany, ha trucat al 112 setze vegades, i que alguns dies ho ha hagut de fer fins a dues vegades perquè se sentien ignorats. Els trameta la llista de totes les trucades. Afegeix que, ja que segons el Districte els veïns no truquen perquè no tenen problemes, els passa altres llistes, una de les quals enviada a l'Ajuntament a través de Finques Pareto, que són els gestors de la seva comunitat de veïns, per soroll a les rambles. Assegura que n'hi consten dues més que van rebre de diverses comunitats. Precisa que hi ha correus al Districte dels anys 2015 i 2016, a l'atenció de la senyora Ros Mas, que era la tècnica del barri en aquella època; diu que llavors li ho enviava tot a ella: queixes, fotos i gravacions, de manera que el Districte estava al cas de tot el que passava. Suposa que la senyora Ros informava la Guàrdia Urbana i el gerent del Districte. Al·lega també dos correus d'incidències, amb fotos i gravacions, al correu de la Guàrdia Urbana: un, el 27 de juliol del 2018 per informar, i l'altre el 31 d'agost, per saber si l'havien rebut, perquè no deien res. Exposa que, com que no els feien cas, van enviar una altra queixa el 2 de novembre del 2018, en què exposaven els seus problemes a l'Ajuntament, i que en aquest cas els va respondre el senyor Burrel, intendent en cap de la Guàrdia Urbana, el 31 (sic) de novembre, dient que estaven tots treballant en aquest tema, però que, si passava res, truquessin al 112, com si això fos una novetat. Allò li va semblar «un cachondeo».

Adjunta també una carta presentada al Síndic de Greuges, el 15 de maig del 2019, amb tots els problemes, i explica que la seva resposta va ser que mirarien de pacificar la zona, i que arxivaven l'expedient amb data 4 de desembre del 2019. Jutja que es van quedar tan amples, després d'haver-los fet arribar més de 303 signatures recollides pels veïns. Té també l'escrit lliurat a la Síndica de Greuges el 7 de juliol del 2021, de l'Associació de Veïns de Badal, Brasil i la Bordeta.



Aporta igualment un retall de *La Vanguardia*, on es veu com una sola persona aconsegueix tancar un espai lúdic per a nens, perquè a la senyora li molestaven els crits, que eren de dia. Ironitza sobre el fet que a la resta no els molesten ni els crits ni la música de nit, ni de matinada. Detalla que això que diu va ser a la Torre de les Aigües, on van fer sonometries. Es demana per què a la rambla dels Jardins de Sants no poden fer el mateix. Ofereix el seu balcó per instal·lar-hi un micro. Es queixa que de nit no poden descansar, volen que els mesurin el nivell del soroll durant la nit, i no els dies tranquils, que diu que això ja ho van fer durant la construcció del túnel de l'Ave, que ho van fer un dia que no s'hi treballava. Els acusa de no servir ni per a això.

No sap a quina hora s'aixequen ells, però declara que a ella li sona el despertador cada dia a les sis de la matinada, i que, si no pot dormir, no pot produir. Afegeix que al seu bloc hi viu gent que treballa en els transports públics i que molts dies s'aixequen a les quatre de la matinada, i són persones que es responsabilitzen de la seguretat de molta gent.

Per resumir, conclou que tots o la majoria dels responsables del Districte que l'escolten coneixen aquest problema des del 2015, i que demanaven de bon començament que les patrulles que passaven per la carretera de Sants es desviessin i passessin per allà. Al·lega que no li fa servei que diguin que ja hi passa el camió de l'aigua, perquè aquest camió no hi va cada dia, que el tenen controlat. Torna a dir que ja han passat uns quants anys, que no han fet res al respecte i que continuen com quan hi havia la senyora Pérez, després el senyor Asens i ara el senyor Serra. Hi insisteix: res de res. Lamenta que per a molts d'ells aquestes persones no mereixen la seva confiança.

Recorda que una vegada el regidor actual va dir, després que s'hi van queixar el senyor Maurici Costa i ella, que parlaria amb la gent d'Adif, per veure si solucionava el problema de les V del metro, on van els joves de nit a fer el *botellón*, i així no tindrien lloc per estar asseguts i fer gresca. Afegeix que se li va demanar que fessin el mateix a la part de dalt, on també van. I finalment es refereix als monopatinats. Reitera que d'això ja han passat uns quants anys, i demana si no ha tingut temps de parlar amb Adif.

Espera que abans de replantar la rambla facin el favor de netejar-la d'incívics, i després, ja hi plantaran el que vulguin. Creu que abans de les plantes són els veïns.

I li agradaria saber què en faran de la pèrgola.

El senyor **Just Arrizabalaga** rememora que fa molt de temps que van començar les obres d'eliminació de barreres arquitectòniques a les dues estacions de metro, la línia 1 i la línia 3, de la plaça d'Espanya. Voldria saber si es compleix el ritme previst inicialment en aquestes obres, perquè de vegades té la sensació que les obres van molt lentes o fins i tot que estan aturades.

No recorda quants mesos fa que van començar les obres. Diu que es veu un ascensor al costat de l'hotel Plaza, exposa que la connexió entre les dues línies està feta amb rampes, però a part d'això no sap si estan dins del termini previst o hi ha hagut algun retard.

Comenta que demà hi ha prevista una passejada de «Cuidem Barcelona», que s'hi ha convocat el barri amb uns cartells als portals i que a la Bordeta sortirà de Celestina Vigneaux. No sap si hi anirà molta gent, i li fa por que la passejada no sigui prou àgil per arribar a tot arreu. Proposa si no seria possible dividir-la en diverses passejades simultànies, perquè si van tots a la plaça de la Farga i voltants, on hi ha molta activitat, potser no arribaran a la rambla de Badal, o al carrer Constitució - Riera Blanca. Demana que es plantegi perquè sigui àgil. Creu que, si tenen



diversos tècnics de cada servei, es podria fer que cadascun anés cap a una banda. Suposa que ja està pensat perquè sigui àgil.

L'última cosa que vol dir és que el 25 de juliol vinent, a les vuit del vespre, farà trenta anys de la inauguració dels Jocs Olímpics de Barcelona de l'any 92. Pregunta si hi ha previst cap acte institucional aquell dia, amb presència de l'alcaldeessa o d'altres autoritats de l'Ajuntament o de la Generalitat. I demana, en nom de la Confraria de Campaners i Carillonistes de Barcelona, que, si fos així, en algun moment d'aquest acte –sigui a la porta de l'Estadi o en el camí de les Picornell, o on sigui–, soni la campana olímpica de Montjuïc, que diu que és el millor record sonor que ens ha quedat d'aquell moment. I també, com a confraria, proposen que, a part dels tocs diaris de les dotze i les set de la tarda, aquesta campana, que és la més grossa, en moviment, de tot Catalunya, soni la nit de Cap d'Any, el dia de Santa Eulàlia, el dia 25 de juliol –per recordar l'inici dels jocs–, un dia de setembre –que ara no recorda– que era el de l'inici dels Jocs Paralímpics i també el dia de la Mercè, patrona de Barcelona, que dona el nom a aquesta campana, que es diu «Mercè».

La **presidenta** agraeix la intervenció i dona la paraula al regidor per respondre.

El **regidor** agraeix també als veïns i veïnes les preguntes i intervencions. Comença amb la senyora Pérez dient-li que han pres nota dels quatre fitons que falten al carrer Callao, del fitó de la plaça Herenni, i del fitó blau de Mallorca-Tarragona. Miraran si aquest últim es pot substituir per algun altre material. Ho traslladen al Servei de Manteniment del Districte, que és qui s'encarrega d'aquestes qüestions.

Sobre el rètol de la plaça Herenni, diu que s'ho vol mirar, perquè havent-hi dos rètols li sembla que posar-ne un altre potser seria excessiu. Declara que els agrada que els infants juguin a les places, tot i que reconeix que, quan hi ha habitatges en planta baixa, si juguen a pilota hi pot haver problemes. Aquest és el motiu que a la plaça Herenni s'hi hagin posat aquests rètols, que creu que està bé que hi siguin perquè hi havia un afer reiterat. Però posar-n'hi un tercer li sembla que potser no els ajudarà i que, en canvi, seria subratllar-ho excessivament. Promet que en parlaran i ho anirà a mirar.

Sobre la qüestió del carrer Masnou, els bars i les terrasses, informa que ja s'hi han enviat els Serveis d'Inspecció i que hi ha diversos expedients oberts, sobre els quals no pot donar detalls perquè afecten particulars. Afirmar que en el procés de consolidació de les terrasses tindran en compte tant les queixes veïnals que hi ha hagut, els expedients que s'hi han obert i el fet que són terrasses que estan en una trama que és molt de nucli antic i, per tant, amb veïns exposats directament als sorolls d'aquestes activitats. Conclou que no pot avançar més detalls, perquè això afecta interessos de particulars, com ha dit, i, en tot cas, se'ls comunicarà degudament.

Respecte a la senyora Besolí, diu que és palès que ha vingut bastant enfadada per unes declaracions que algú li deu haver explicat, segons les quals ell havia dit que només hi havia hagut vuit queixes pels Jardins de Sants. Desmenteix haver dit això i afirma que, si de cas, aquest número vuit pot provenir de l'altre dia, que van tenir un Ple i se'ls va preguntar per les queixes que hi havia de Can Vies, perquè recorda que van estar parlant d'això, i ell va dir que n'hi havia hagut vuit l'últim any, de les quals sis eren de la mateixa persona. Però insisteix que no parlaven dels Jardins de Sants, perquè saben que als Jardins de Sants, i específicament a la cantonada amb la rambla Badal, hi ha moltes queixes, i són conscients de totes les trucades que hi ha i del malestar dels veïns i veïnes, tant els d'un cantó, d'Antoni Capmany, com el de l'altre. Per tant, demana que no doni per bona aquesta dada de vuit, perquè en cap cas es referia a l'àmbit dels Jardins de Sants.



Garanteix que hi estan treballant. I aprofita l'avinentsa, ara que feia dies que no es veien –tot i que sap que està en contacte amb la tècnica de Prevenció, la senyora Martínez, i amb la consellera de Sants-Badal–, per actualitzar la informació que demanava sobre el que tenien previst fer amb la pèrgola. Al·lega que la pèrgola, com a tal, no es pot retirar, perquè és molt gran, pesa molt i tindria un cost molt elevat retirar-la, però concedeix que sí que es retirarà més la zona d'estada que hi ha a sota, que li sembla evident que està mal planificada perquè té edificis d'habitatges molt a prop, tant en un cantó com en l'altre, i això fa que hi hagi grups de joves –com ell mateix ha comprovat, i els veïns d'allà– que, a la nit, encara que no cridin excessivament, acabin creant un problema perquè no deixen dormir els veïns. Per tant, reitera que es retiraran els bancs i, en el seu lloc, s'enjardinarà la zona, tal com es va fer a l'extrem que toca més a la part de baixada dels Jardins de Sants –no la part d'Aurèlia Capmany, sinó l'altra–, que es va ampliar el parterre; diu que ara s'acabarà d'ampliar el parterre menjant-se aquesta zona d'estada i traslladant-la al final, on no hi ha veïns –almenys tan a prop–. Informa que el projecte d'aquestes obres ja està acabat i que les obres començaran a final d'any.

Respecte a la presència de la Guàrdia Urbana, exposa que, amb la disponibilitat de recursos que tenen, en fan incidències, d'aquests fets. I assegura que s'hi passen, en part també perquè hi ha veïns que es queixen i que truquen, com ella. Afirmar que hi van, i que hi van bastant, i que ell mateix va anar, amb els Serveis de Gestió de Conflictes, els equips de Convivència i l'equip de Serveis Tècnics, a fer una passejada nocturna en aquest àmbit, i que justament s'hi van trobar la Guàrdia Urbana que, a requeriment d'uns veïns, intervenia perquè hi havia un grup de joves que muntaven un aldarull amb un altaveu i picant de mans, a la una o dos quarts de dues de la nit. Certifica que hi va anar la Guàrdia Urbana, van intentar denunciar els joves, que se'n van anar corrents, però després els equips d'educadors de carrer que hi ha van estar treballant amb ells. Admet que no és un tema fàcil de resoldre; tanmateix, una de les formes en què poden actuar preventivament és desmuntant aquests espais d'estada, perquè li sembla clar que no és un lloc per estar-s'hi picant de mans i bevent alcohol, al costat d'edificis d'habitatges. Vol fer saber també a la senyora Besolí que treballen en un pla de soroll, que s'ha explicat en els diversos consells de barri, i que aquesta és una de les zones prioritàries d'actuació. Concreta que hi haurà intervencions al llarg de tot l'estiu, no només de la Guàrdia Urbana, sinó també dels equips de Convivència del Districte, per intentar trencar aquesta dinàmica d'assentament que tenen aquests grups de joves, que considera que són els que acaben provocant aquest problema. Vol aprofitar també l'ocasió per subratllar que la majoria d'aquests joves –almenys el dia que ell hi va anar– són menors d'edat. Per tant, aprofita per fer una crida a la responsabilitat i el civisme dels adults, de donar una bona educació als joves, perquè li sembla que no pot ser que a altes hores de la matinada s'estiguin allà creant aldarull d'aquesta manera.

Continuant amb el senyor Arrizabalaga, que demanava per les obres de la plaça d'Espanya, comparteix una informació que van rebre la setmana passada, i és que aquestes obres estan aturades. Detalla que les obres, d'accessibilitat, les fa la Generalitat, i que són obres que han de permetre instal·lar sis ascensors, escales mecàniques, millorar les connexions entre les línies. Diu que el que els ha arribat del Departament d'Infraestructures és que hi ha hagut errors en el projecte, que per això les obres estan aturades, que s'està redactant un nou projecte i que no es podran reprendre les obres fins, com a mínim, d'aquí cinc, sis mesos. Es refereix a la part d'accessibilitat. Assegura que li sap greu, perquè és conscient que les obres afecten, especialment, la mobilitat –ara no tant els veïns pels sorolls–, i el fet és que tenen la plaça d'Espanya una mica empantanegada. En tot cas, creu que, si hi ha cap problema, estaria bé que es pogués resoldre.



Respecte a la passejada de «Cuidem Barcelona», afirma que en prenen nota. Suposa que es referia a la passejada per la Bordeta. Assegura que en parlarà amb l'equip, per examinar com es farà aquesta passejada. Creu que amb un parell d'hores es pot arribar a tot arreu, perquè ho han fet en altres barri –«a tot arreu» vol dir a tot arreu que sigui important–, i considera que la Bordeta no és un barri tan gran. En prenen nota, i pensa que podran compartir amb el senyor Arrizabalaga i amb la resta de la comissió de seguiment quin és l'itinerari que hi haurà. Proposa que en parli amb el senyor Farré, que és el conseller de la Bordeta, perquè el passeig que es faci pugui cobrir tota la zona que convingui o, si no, que s'estudiï aquesta possibilitat de dividir el passeig en dues zones diferents, com proposava el senyor Arrizabalaga.

Per acabar, fa referència als trenta anys de la inauguració dels Jocs Olímpics. Creu que encara no s'ha explicat públicament, però detalla que es farà un acte –i celebra que sigui un acte amb el màxim consens de totes les institucions, amb presència de la Generalitat i de l'Ajuntament, que en són els coorganitzadors–. Avança que es farà una invitació a tots els voluntaris que hi va haver perquè els Jocs fossin un èxit. La ubicació creu que no s'ha fet pública, perquè, com deia, ni tan sols sap si s'ha fet públic l'acte, de manera que s'estima més no avançar-ho aquí, per no aixafar futures rodes de premsa. Sí que diu que no es farà a Montjuïc. Per tant, creu que la proposta que feia el senyor Arrizabalaga de tocar la campana –la «Mercè»– de les Olimpíades potser no té gaire sentit, atès que l'acte es farà al centre de la ciutat. Remet a qui correspongui del Govern perquè expliqui els detalls d'aquest acte, perquè considera que serà bastant vistós, tenint en compte que, com ha dit, s'hi convidarà els voluntaris i voluntàries i les entitats de la societat civil de la ciutat.

Respecte a la campana olímpica de Montjuïc i la proposta que pugui sonar més dies, demana que la faci arribar per escrit, per correu electrònic, per saber quins són exactament els dies que diuen, i promet que ho faran arribar a B:SM –que suposa que és qui deu gestionar aquesta campana– per veure si hi ha possibilitat. Està segur que de voluntat n'hi haurà, i creu que la qüestió estarà en si es podrà programar perquè toqui també aquests dies o si això requerirà que hi vagi el campaner. Desconeix si està automatitzada o no i, per tant, no sap si tècnicament és possible. Però garanteix que, si els ho fa arribar, ho traslladaran a B:SM.

Al senyor Andolz li agraeix la seva col·laboració i que els comuniqui els problemes. Explica que l'altre dia al Consell del Parc de Montjuïc es va tractar aquesta qüestió dels afers de soroll del carrer de la Dàlia i li consta que la Guàrdia Urbana hi està treballant, i també l'equip de Prevenció. Per tant, els dona les gràcies com a representants dels veïns, per fer-los-ho saber.

La qüestió concreta que demanava del Mies van der Rohe, que li sembla que s'hi està instal·lant alguna cosa, admet que ho desconeix, però promet que en farà la consulta. O presumeix que, ara que la gerenta intervindrà, potser ho sabrà dir. Això no obstant, garanteix que no es tracta de cap macrofestival; al contrari, certifica que, des que hi ha aquest Govern, s'han reduït un 30% els grans esdeveniments. Recorda que, si reculen dues legislatures, hi havia molta més activitat de grans esdeveniments: a Maria Cristina, a Montjuïc i al Poble Espanyol. Recalca que hi treballen de forma intensa, tal com han explicat. Pel que fa als jardins, rememora el Brunch in the Park, que se celebrava dotze vegades l'any, que ara només se'n fan sis i que hi ha la voluntat de reduir-les a quatre. Assegura que al Poble Espanyol també tenen limitat molt el nombre d'esdeveniments que s'hi fan, sobretot els que es fan a la plaça, que afirma que quan van arribar al Govern hi havia una mica de descontrol. Entén, però, que és normal i raonable que els veïns es queixin i demanin que se sigui més restrictiu, i promet que miraran la forma de fer-ho, si pot ser arribant a acords amb els operadors. I valora, en aquest sentit, alguns operadors, com ara el Sónar –la part del Sónar de dia–, que van



mobilitzar busos llançadora, van modificar la mateixa sonorització de l'activitat per reduir l'impacte en els veïns. I, en canvi, diu que n'hi ha d'altres que això no ho fan, com ara els del Sónar de nit –l'OFFSónar–, que s'organitzava al Poble Espanyol, amb els quals no van trobar el mateix nivell de col·laboració.

Fa una crida als operadors perquè col·laborin més, com fan molts, que col·laboren diàriament, quan s'organitzen esdeveniments, amb els Serveis de Prevenció, amb la Gerència del Districte i amb la Guàrdia Urbana; els demana que intensifiquin aquesta col·laboració, atès que, quan hi ha una corresponsabilització per part dels organitzadors, l'impacte acústic i l'impacte de fluxos dels esdeveniments es pot reduir molt. Creu que tenen cert marge de millora en tot això.

Assegura al senyor Andolz que prenen nota del que ha dit i que continuaran treballant en aquest àmbit, que hi ha molta feina a fer.

Cedeix la paraula a la gerenta.

La **gerenta** només volia fer una puntualització respecte dels terminis d'aturada de les obres que fa la Generalitat per a l'accessibilitat del metro a la plaça d'Espanya. Precisa que les obres estan aturades des de fa un parell de mesos i que, per tant, es preveu que es puguin reprendre al setembre o a l'octubre, però encara esperen que la Generalitat acabi de confirmar les dates.

Per informar el senyor Andolz, explica que darrere el Mies van der Rohe s'hi fa una carpa complementària per al lliurament dels premis Puig, que tindrà lloc demà, dia 12, i que es desmuntarà de seguida, perquè el desmuntatge està previst a dos quarts de dotze de la nit de demà mateix. Per tant, certifica que no pot ser una activitat nocturna, perquè a la nit la carpa ja estarà desmuntada.

La **presidenta** indica que passen al bloc de les intervencions

La senyora **Mercè Lucchetti** diu que és una veïna del carrer Vallespir i que per allà passa un autocar cinc vegades cada dia durant tota la setmana, que es veu que porta uns nens a la piscina dels Maristes de Sants. Es queixa que el que provoca és que l'autocar, de grans dimensions, no pot passar bé, perquè al carrer hi ha molts comerços i té molta vida, i llavors l'autocar es va aturant, va tocant el clàxon i es va queixant perquè no passa. Explica que ha parlat amb l'empresa, i amb l'escola, i que li diuen que és una ruta indicada per l'Ajuntament, perquè sent un transport diari ells no trien la ruta sinó que se'ls marca i, per tant, no la poden modificar. El que demana és que aquesta ruta es pugui modificar.

La **presidenta** agraeix la intervenció i dona la paraula al regidor.

El **regidor** agraeix que els hagi fet arribar aquesta queixa. Reconeix que no sap a quin autocar es refereix i, doncs, li demanen que els faci arribar –potser no ara mateix, sinó a través del correu electrònic que li facilitaran pel xat de la plataforma– tota la informació que tingui sobre aquest autocar, per saber amb qui han de parlar exactament. Ja entén que no és de TMB, sinó que és privat, però que fa un servei...

La senyora **Mercè Lucchetti** diu que té la parada a la plaça de Sants, però que diuen que han de baixar per allà, i ella creu que hi ha alternatives. No entén que un autocar hagi de passar cinc cops al dia pel carrer Vallespir.

El **regidor** afirma que en parlaran amb els Maristes, i li sona que alguna altra vegada ja hi havia hagut dificultats per a l'aparcament d'aquests autocars. Diu que en parlaran amb ells i miraran



com es pot ordenar això. Afegeix que no cal que els envii més dades perquè ja tenen tot el que necessiten.

La **presidenta** dona la paraula a la senyora Silvia Fortuny.

La senyora **Sílvia Fortuny** recorda que ha vingut per al mateix tema altres vegades: la línia 52 de l'autobús. Exposa que els mesos de maig i juny, que els caps de setmana encara no funcionava el D20, el 52 ja va ser el desastre total, els dies feiners i al migdia. Diu que anava a treballar i s'havia d'esperar quinze o vint minuts, a les tres de la tarda. Afegeix que ara, com que han obert la carretera, hi ha el D20. Recorda que l'altra vegada el regidor li va dir que podia agafar el metro, però demana que no li ho digui, que ella abans que nasqués el regidor això ja ho sabia, i que li ho digui li sembla un insult. Concreta que d'aquesta manera arriba a la plaça d'Espanya.

Explica que viu a Badal i que els caps de setmana es queden sense transport. Demana, ja que el 52 no els el poden posar, que habilitin el 70 a la rambla Badal, com els dissabtes, de manera que tinguin la connexió verticalment amb l'avinguda de Madrid, la travessera de les Corts i la Diagonal. Sap que llavors poden agafar alguna correspondència per baixar a Barcelona, perquè ella hi treballa els caps de setmana: pot agafar l'H10, i després agafar-ne un altre de vertical, com el V13 o el 59, però es queixa que aleshores ensopega sempre amb el mateix problema, que són les curses, i les línies verticals no travessen la Gran Via. Recorda que ja ho va dir l'altra vegada, que Barcelona era molt gran. Demana que no li torni a repetir tampoc que s'han reduït les curses un 30%, perquè ja li ho ha dit dos cops. El fet, relata, és que les curses les pateixen cinc barris, mentre que hi ha la Diagonal de Glòries a Diagonal Mar i per allà on vulguin, hi ha la Via Augusta, hi ha General Mitre, hi ha la carretera de les Aigües... I, en canvi, es lamenta que del passeig de Gràcia i la rambla de Catalunya fins a la plaça d'Espanya se les queden totes, per més que li digui que s'han reduït el 30%.

Insisteix que la línia 52 és un desastre. Detalla que divendres, a quarts de vuit del vespre, a la ronda de Sant Pere, van estar gairebé mitja hora esperant aquest autobús. Ja sap que el regidor li dirà que agafi el metro, però explica que una senyora que s'esperava, amb crosses, gran, no podia fer altra cosa sinó esperar l'autobús. Demana si això els sembla normal, perquè ella ja no sap què més fer. I diu que ja no parla dels caps de setmana, perquè encara és pitjor. Creu que la gent que viu a Badal ho tenen fatal.

Recorda que una senyora ha parlat de la neteja. Ella rebla que per passar per sota del pont de Santa Eulàlia hi has d'anar amb paraigua, perquè no et caigui la porqueria al damunt.

Per acabar, vol aprofitar que és a l'Audiència per compartir una enquesta d'opinió que ha fet sobre l'alcaldesa, de persones que viuen des de Sarrià fins a la Barceloneta. Però no ha fet una enquesta sobre si ha baixat o no en popularitat, sinó que ha demanat que la definissin amb un adjectiu. La resposta, diu, ha estat: «*llosa*, trepa, pocavergonya, desvergonyida, egòlatra, inepta, marcolfa d'Espanya, insolent, impúdica, petulant, fàtua, superba, descarada, nefasta, presumptuosa, pedant, desconsiderada, cínica, farsant, procaç, megalòmana, una gana, hipòcrita, covarda, inútil, botiflera, venuda, truja, intolerant, procurta i rata».

Afirma que l'únic que diu és que si aquesta senyora es torna a presentar a les eleccions, s'ho hauria de fer mirar, perquè totes aquestes persones, que no han de pensar que són del mateix pensament, tenen, com ella, aquest concepte de l'alcaldesa. Considera que ni en un llibre de literatura s'haurien pogut trobar tants adjectius per a una sola persona.





I reclama que vigili la línia 52, que és el que els demana, perquè pensa que a Badal es queden sense transport sempre. Repeteix que l'única solució seria que habilitessin el 70. Sap que no ha estat mai habilitat, però creu que ara pot ser l'ocasió, ja que es troben sense poder anar enlloc. I demana al regidor que no faci aquesta cara de cansat, perquè ella era allà molt abans que ell arribés.

La **presidenta** agraeix la intervenció i dona la paraula al regidor.

El **regidor** li agraeix també la intervenció, però demana que, quan facin ús de la paraula –i s'hi inclou–, siguin tots més ben educats, cosa que creu important en els espais de participació. Precisa que una de les coses que no s'ha de fer és insultar i desqualificar, i que ella ho ha fet. Li demana que, si vol continuar anant a les audiències públiques o als consells de barri, no faci servir més els insults contra ningú: ni contra l'alcaldeessa, ni contra altres veïns, ni contra la presidenta, ni contra el regidor. Ho diu perquè, si no, se salten les normes de convivència que tenen, que fan que aquests espais, encara que puguin ser crítics, siguin agradables i constructius.

Sobre la qüestió que diu que li interessa, que és la dels autobusos, assegura que tornaran a revisar què ha passat. Recorda que, l'altra vegada que ella va anar a l'Audiència Pública, van revisar la freqüència del 52 i li consta que ha millorat. Revisaran què ha passat les últimes setmanes, ja que ella explicava que va estar un divendres esperant més temps del compte. Diu que potser està afectat per algunes obres, o no ho sap; miraran què passa.

Sobre la mobilitat del barri de Badal –per on recorda que hi passa el D20, amb una freqüència millor que la del 52–, li sap greu dir-ho, però li recordarà que també hi ha el metro, que poden fer servir les persones que no tenen mobilitat reduïda encara que les estacions no siguin accessibles. Creu que s'ha de valorar la xarxa de metro, que és un referent en l'àmbit internacional.

Respecte al transport públic, recorda que tal com es van comprometre com a Govern, els caps de setmana de juliol i agost ja no hi ha l'«Obrim carrers», de manera que amb això millora la freqüència de la xarxa de busos, i suposa que això a ella també li facilita la vida durant el cap de setmana. Anuncia que a partir del setembre es reprendrà l'«Obrim carrers».

Faran una revisió del bus 52, miraran si hi ha hagut cap incidència que n'hagi afectat la freqüència i que, si de cas, en tornaran a parlar, espera que de forma educada i respectuosa.

La **presidenta** agraeix la resposta i anuncia, per tant, que només queden les preguntes arribades per escrit, que, com en altres ocasions, seran respostes també per escrit per l'Equip de Govern.

No havent-hi més intervencions, agraeix a tothom la seva presència i paciència, i dona per acabada l'Audiència.

Aixeca la sessió a les 20.30 hores.

El Secretari

Vist i Plau

La Presidenta